

NATUURPLAKBOEK NUMMER 336

Tekst en foto : JO-han Opsomer – 01 augustus 2014

Men moest aardig uit zijn ornithologische pijp komen om een grauwe klauwier te zien. Op bepaald ogenblik was er zowaar geen enkel broedgeval meer in Vlaanderen. De afname was al een tijd aan de gang in heel Europa, maar dat het zo ver ging komen hadden de meest pessimistische broedvogelvoorspellers niet voor mogelijk gehouden.

Ook als het vijf over twaalf is, zijn er nog mogelijkheden.

Door intens en doorgedreven natuurbeheer in zowel Vlaanderen als Nederland heeft men gebieden weer aantrekkelijk gemaakt voor de grauwe klauwier en de resultaten zijn veelbelovend. Ze zijn als broedvogel zeer beperkt terug bij ons en ook bij de noorderburen is er een positieve trend merkbaar. Wat een paar houtwallen, wat bramenopslag en meidoornaanplant niet kunnen doen.

Er kan weer geklauwierd worden en dat doen ze door hun prooien op doornen of prikkeldraad vast te spiesen.

Het zou een manier zijn om indruk te maken op het vrouwelijk geslacht maar daar is geen uitsluitsel over.

Die prooien zijn vooral liefst grote insecten, maar ook hagedisjes, veldmuizen en vogeltjes zijn mogelijke saté-kanshebbers. Ze hebben iets roofvogelachtig door hun haakbek en hun scherpe nagels maar het blijven zangvogels.

Best dat de grauwe klauwier hier weer aan zijn broedtrekken kan komen, want een tocht vanuit Zuidelijk Afrika tot onze contreien is niet min voor een vogel die wat kleiner is dan een merel.

In Wallonië was er een negatieve trend merkbaar, maar de kans dat je ze daar of in Noord-Frankrijk tegenkomt was en is nog steeds stukken groter dan hier.

Allen daarheen?